

समर्पणीय (wie eben) adj. zu übergeben, zu verabreichen KULL. zu M. 3, 55. 7, 96.

समर्पितव्य (wie eben) adj. dass. HIT. 40, 11.

समर्पितरु (wie eben) nom. ag. Verleiher: शिल्पानाम् HARIV. 12162. योगक्षेम° MBu. 13, 1921.

समर्प्य (wie eben) adj. zu übergeben, zu verabreichen PAÑKAR. 3, 13, 12.

समर्प्य (von समर्), ०र्पति GANARATNAM. im gaṇa कण्डादि zu P. 3, 1, 27 (संघामे). partic. समर्प्यत् kampfstätig: मनस् RV. 5, 44, 7.

1. समर्प्य (समर्प्य Padap.; eher von अर् with सम् wie समर) n. 1) Ansammlung, Menge: श्रुश्रुषमाणस्तन्वा समर्प्ये er in der Menge RV. 4, 38, 7. 7, 19, 2. तमीमपवी: समर्प्य आ गृह्णाति योषणो दश aus der Masse heraus 9, 1, 7. 10, 27, 14. 4, 24, 8. — 2) Versammlung, die zu einer Feier u. s. w. vereinigte Gemeinde RV. 1, 63, 6. प्रेष्ठा वयं वैचेमहि समर्प्ये 107, 10. समर्प्ये स्तवते यज्ञमानस्य शंसः 178, 4. समर्प्य आ विद्ये वर्धमानः 3, 8, 5. समर्प्ये विद्येष्वाङ्गाम् 5, 3, 6. 9, 97, 27. — 3) Getümmel des Kampfes NAIGU. 2, 17. RV. 9, 85, 2. einzelne der Stellen unter 1) und 2) würden auch hierher sich ziehen lassen.

2. समर्प्य (2. स + मर्प्य) adj. von Leuten besucht, frequens: यज्ञ RV. 7, 70, 6. यो अस्मै समर्पति वाञ्छतातो स्तुतो जने समर्प्यशिकेत von seinen Leuten begleitet 5, 33, 1.

3. समर्प्य eine best. hohe Zahl (bei den Buddhisten) MéL. asiat. 4, 638.

समर्प्यिञ्चिन्त् adj. im Kampf siegend RV. 4, 111, 5.

समर्प्यराज्य n. Reich der Festgemeinde RV. 9, 110, 2.

समर्पाद् (2. स + मर्पाद्) adj. 1) benachbart AK. 3, 2, 16. TRIK. 3, 3, 212. H. 1451. HALI. 4, 7. am Ende eines comp. (das vorangehende Wort bewahrt seinen Ton) P. 6, 2, 23. मर्द्द° Schol. masc. Nähe MED. d. 35. — 2) begrenzt, innerhalb seiner Grenzen verbleibend TRIK. H. an. 4, 146. MED.

समर्कणा (vom caus. von अर्क with सम्) n. Ehrenerweisung, Ehrengabe BHĀG. P. 7, 8, 10. 8, 21, 6 (pl.). 10, 53, 32 (pl.). 57, 25 (pl.). Verz. d. Oxf. H. 253, a, 8. समर्कणां प्र-वर्तय 255, a, 1. उप-रु BHĀG. P. 8, 22, 14. 10, 80, 20. नि-धा 38, 17.

समल gaṇa पत्तादि, सष्यादि und संकाशादि zu P. 4, 2, 80. 1) adj. (2. स + मल) a) fleckig, schmutzig, trübe GAṬADH. im ÇKDra. चन्द्र KATHĪS. 106, 62. — b) sündhaft UŚĒVAL. zu UṆĀDIS. 1, 109. — 2) m. N. pr. eines Asura HARIV. 14291. समर die neuere Ausg. — 3) n. = कल्क AK. 3, 4, 1, 14. = विष्ठा ÇABDAR. im ÇKDra. schlechte Schreibart für शमल. — Vgl. सामलायन, सामलेय, सामल्य.

समलम्ब adj. having equal perpendiculars, a trapezoid COLEBR. Alg. 58. आयत° oblong with equal perpendiculars; that is, a rectangle ebend.

समलोष्टाश्मकाञ्चन adj. dem ein Erzkloss, ein Stein und Gold gleich viel gelten ASHĀV. 18, 88.

समवाकार m. Bez. eines best. dreiactigen Schauspiels H. 284. BHAR. NĪṬĀC. 18, 2. 57. fgg. 19, 43. DAÇAR. 1, 8 (व्यायोगसमवाकारो wie das Metrum verlangt Verz. d. Oxf. H. 203, a, No. 484). 3, 56. fgg. PRATĀPAR. 24, b, 4. 7. WILSON, Hindu Th. 1, XXIX. fg. SĀH. D. 515. समवाकीर्यत्ते बर्कवो ऽर्था अस्मिन्निति समवाकारः । यथा समुद्रमथनम् 193, 11. fg. समवाक्रियत्ते संघातीक्रियत्ते नेतारो ऽत्र समवाकारः Comm. zu H. 284. समवाकार PRATĀPAR. 20, a, 1. 8. H. 284, v. 1.

समवतार (von 1. तर् mit समव) m. = तीर्थ ein heiliger Badeplatz KĪR. 3, 7.

समवत्तर्धान adj. zur Aufnahme der Abschnitte (समवत्त; s. u. 3. दा mit समव) bestimmt: चमस ÂÇV. GRUJ. 4, 3, 11. f. ई (sc. पात्री) das betreffende Gefäss ÇAT. BR. 3, 8, 2, 13. 25. KĀTJ. ÇR. 25, 7, 30. ÇĀṆKH. ÇR. 4, 14, 27.

समवधान (von 1. धा mit समव) n. das Zusammenstreffen: तृष्णफुत्कार°, निर्मन्थनार्षि° u. s. w. KUCUM. 7, 1. fgg. 10, 7. 26, 10. SARVADARÇANAS. 134, 2.

समवन (von अर् with सम्) n. das Helfen, Schützen: अवनितल° BUĀG. P. 5, 4, 1.

समवन्त् s. समावन्त्.

समवबोधन (von 1. बुध् mit समव) n. das Gewahrwerden, Bemerken. Erfahren MBu. 1, 2254.

समवर्णा adj. (f. आ) von gleicher Kaste M. 8, 269. 9, 156.

समवर्तिन्त् 1) adj. a) in gleicher Entfernung weilend: वाणापात° so v. a. in Pfeilschussweite sich befindend ÇĀK. 6, 14, v. 1. — b) auf gleiche Weise verfahren. — 2) m. ein N. Jama's AK. 1, 1, 4, 53. H. 184. HALI. 1, 71. MBu. 12, 7552. Verz. d. Oxf. H. 103, a, 29.

समवसराण (von सर mit समव) n. etwa Versammlungshalle ÇATR. 1, 174. 201. 203.

समवसर्ग्य (von सर्ग् mit समव) adj. loszulassen, fahren zu lassen P. 3, 1, 124. VĀRTT. 2. रञ्जु Comm. Vop. 26, 17. fg.

समवसृज्य (wie eben) adj. dass. AIR. Bn. 4, 13.

समवस्कन्द (von स्कन्द mit समव) m. Brustwehr, Schanze oder dgl. KĪM. NĪRIS. 16, 39.

समवस्था (1. स्था mit समव und 2. सम + अ° f. 1) Lage, Zustand RAÇH. 19, 50. ÇĀK. 39, 20. 82, 20. MĀLAV. 63. ईदृशीं वयःसमवस्थां प्रति-पन्नो ऽस्मि so v. a. ich bin so alt geworden ÇĀK. 60, 12, v. 1. — 2) eine gleiche Lage, ein gleicher Zustand Schol. zu ÇĀK. 53, 5. am Ende eines adj. comp. f. आ RAÇH. 8, 41.

समवस्थान (von 1. स्था mit समव) n. 1) das Sichbefinden: एकत्र देशे NĪLAK. 238. — 2) Lage, Zustand BUĀG. P. 4, 20, 10. 5, 1, 21.

समवस्रव (von सु mit समव) m. Abfluss ÂÇV. GRUJ. 2, 7, 8.

समवहार (von हर् mit समव) m. 1) (zusammengetragene) Menge, Fülle: प्रज्ञासमवहारो ऽयं कविभिः संभूतं मधु MBu. 12, 5423. — 2) Mischung BUĀG. P. 5, 14, 1. — ०र्म् absol. s. unter der Wurzel.

समवहास्य (vom caus. von हस् mit समव) adj. zu verspotten, zu verhöhnen: गमिष्यामि — लोके °ताम् ich werde zum Gespött der Welt werden MBu. 3, 17096.

समवाकार s. समवाकार.

समवाय (von 3. इ mit समव) m. 1) Zusammenkunft, Versammlung; Vereinigung, Verbindung, Gemenge, Aggregat AK. 2, 5, 40. 3, 4, 24, 153. H. 1412. HALI. 4, 1. जनस्य M. 4, 108. राज्ञाम् MBu. 1, 125. 4646. समवायेषु सर्वेषु 5605. 5, 8. 13, 4544. 7678. HARIV. 2351. 3888. बहूनामप्य-साराणां समवायो बलावहः Spr. (II) 4425. PRAB. 86, 15. BUĀG. P. 4, 12, 47. जन° ÇĀṆKH. GRUJ. 4, 12. MĀKĪH. 147, 2. DAÇAR. 61, 6. Verz. d. Oxf. H. 216, a, 25. 31. BUĀG. P. 6, 9, 33. PAÑKAT. 130, 7. 9. 57, 8. वटपिप्यल° das Zusammenstehen, Sichberühren VARĀH. BRH. S. 34, 96. स्वराणाम्